

برندگان ترور

دست اندرکاران حکومت بوش در زیر سایه «نگرانی از ترور» جیب های خود را پر می کنند.

جیمزولسی، دیک چنی، دونالد رامسفلد، ریچارد پرل و... اینها کسانی هستند که برای حمله به عراق سالها تلاش کردند. اکنون این افراد که از جنگ و دامن زدن به نگرانی از ترور بیشترین سود را نصیب خود ساخته اند، هر کدام از آنها بطور آشکار و یا پنهان شریک شرکت هایی هستند که در صنایع اسلحه سازی، نفت و یا سرویس های امنیتی فعال می باشند.

برای نمونه فاش گردید که جیمزولسی، رئیس سابق سیا، از «جنگ بر علیه تروریسم» که پس از واقعه ۱۱ سپتامبر شدت گرفته است، میلیون ها دلار سود برده است. جیمز مشاور رئیس جمهور آمریکا جورج بوش است و از فعالین سرشناس اکیپی می باشد که مدافع جنگ بر علیه عراق بودند. علاوه بر آن وی عضو نهاد سیاسی وزارت دفاع می باشد که ریچارد پرل نیز در آن فعال است.

* گروه پالادین

روزنامه ابزرواتور فاش ساخت که ولسی از مدیران انحصارات مالی پالادین که مرکز آن در واشنگتن قرار دارد می باشد. شرکت یاد شده سه ماه پس از حادثه ۱۱ سپتامبر تشکیل شده است. این شرکت در سایه باور به «مبارزه علیه تروریسم» برای امنیت داخل آمریکا، فرصتهای بزرگی را فراهم می سازد تا از این طریق بساط سودجویی و گسترش حیطه قدرت خود را افزایش دهد.

در حالی که تخمین زده می شود این کمپانی تا پایان سال ۲۰۰۳ از سهامدارانش مبلغ ۳۰۰ میلیون دلار جمع آوری کند، دست اندرکاران پالادین معتقدند که دولت آمریکا برای «مبارزه با تروریسم» در طول چند سال آینده ۶۰ میلیارد دلار هزینه خواهد کرد. در همین رابطه پولی که شرکتهای خصوصی آمریکا برای تأمین امنیت خودشان هزینه خواهند کرد، دو برابر مبلغی است که دولت تأمین آن را تعهد کرده است.

* مدافع سرسخت اشغال

بدین ترتیب جیمزولسی به مثابه مدافع سرسخت «مبارزه با تروریسم» یکی از افرادی به شمار می رود که از این رهگذر بیشترین سود را نصیب خود ساخته است. پاول ولفو ویتز، معاون وزیر دفاع دو سال پیش جیمزولسی را به اروپا اعزام داشته بود. مأموریت ولسی این بود که رهبران اروپا را متقاعد سازد که بین حکومت عراق و القاعده رابطه وجود دارد. در جریان نامه های آلوده به بیماری سیاه زخم پس از واقعه ۱۱ سپتامبر که آمریکا را تکان داد، باز هم ولسی بود که طرح زدن اتهام به عراق را مطرح ساخت. وی در آن هنگام مدعی شد سرنخ اصلی این حملات در عراق است.

* تلاش برای ایجاد فضای ترس آور

ولسی با حضور مداوم خود در رسانه های خبری، در زمره افرادی قرار دارد که تلاش می کردند مردم آمریکا را بترسانند. وی در همین رابطه با حضور در اکران CNN حکومت عراق را متهم می ساخت که یک نوع میکرب سیاه زخم تولید می کند که «ساختار ژنتیک آن غنی شده است». در حالی که این ادعاها کاملاً بی اساس بودند.

* جنگ جهانی چهارم (ولسی دوران جنگ سرد را جنگ جهانی سوم می داند)

رئیس سابق سیا در پی اظهارات خود مبنی بر اینکه آمریکا جنگ جهانی چهارم را هدایت می کند، توجه دیگران را به خود جلب کرده بود. اکنون بر همگان روشن گردیده است که تقریباً تمام اعضاء نهاد سیاسی وزارت دفاع در سایه فضای بحرانی و نگران کننده ایجاد شده، همانند ولسی، سودهای کلانی برده اند. ۹ نفر از اعضاء این نهاد با انحصارات اسلحه سازی در ارتباط هستند. این انحصارات در سالهای ۲۰۰۱-۲۰۰۲ یک پروژه ۷۶ میلیارد دلاری را تحویل گرفته اند.

* دیک چنی (معاون رئیس جمهور آمریکا)

شرکت سابق او هالیبورتن، مناقصه های سودآور زیادی را در عراق از آن خود ساخت. تنها جهت تدارکات غذا برای کارکنان آمریکایی در روند «بازسازی» عراق، به یک قرارداد ۹۰ میلیون دلاری دست یافت.

* دونالد رامسفلد (وزیر دفاع)

برای اینکه در رابطه با تولید سلاح های هسته ای اسمی از او در میان نباشد، ساختمان دو رآکتور هسته ای که قرار بوده در کره شمالی ایجاد شود، به یک شرکت سوئدی به اسم ABB که وی زمانی مدیریت آن را برعهده داشت، واگذار می نماید. ارزش این مناقصه ۲۰۰ میلیون دلار برآورد شده بود. قبل از اینکه رامسفلد وارد دولت بوش شود، درآمد وی از طریق این شرکت مبلغی معادل ۱۹۰ هزار دلار در سال ارزیابی شده است.

* ریچارد پرل (مشاور وزیر دفاع)

از سهامداران گروه سرمایه گذاری **Trireme** می باشد. این گروه در شرکت هایی که در بخش «امنیت داخلی» به تولید اشتغال دارند، سرمایه گذاری می کند. در یکی از نامه هایی که وی به عدنان قاشقچی (قاچاقچی معروف اسلحه در عربستان) فرستاده نوشته است: «ترس از ترور، تقاضای اسلحه از سوی اروپا، عربستان سعودی و سنگاپور را افزایش خواهد داد».

* جورج شولتز (وزیر سابق امور خارجه)

از مدیران شرکت ساختمانی بزرگ آمریکایی به اسم **Bechtel** می باشد. این شرکت چندین مناقصه به ارزش صدها میلیون دلار را در عراق از آن خود ساخته است. علاوه بر این، شولتز رئیس نهاد مشورتی « کمیته برای آزادی عراق » می باشد که زیر نظر کاخ سفید عمل می کند.

اقتباس از روزنامه اوبزرواتور